

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1642 - Ο Άμπελ Τάσμαν φτάνει στη Νέα Ζηλανδία.
1943 - Οι Γερμανοί πυρπολούν τα Καλάβρυτα και εκτελούν όλους τους άνδρες πάνω από 14 χρόνων.
1959 - Κύπρος: Πραγματοποιούνται οι πρώτες προεδρικές εκλογές με υποψήφιους τους Αρχ. Μακάριο Γ' και Ιωάννη Κληρίδη.
1965 - «Αν η αστική τάξη δεν αντιδράσει, η Ελλάδα θα μετατραπεί εις δορυφόρον της Σοβιετικής Ενώσεως», δηλώνει σε συνεντεύξεις της Ε.Ρ.Ε. ο Γεώργιος Ράλλης.
1967 - Αντικίνημα της 13ης Δεκεμβρίου: ο βασιλιάς Κωνσταντίνος Β' των Ελλήνων επιχειρεί αντικίνημα κατά της χούντας των συνταγματαρχών και αποτυγχάνει.
2002 - Η Ευρ. Ένωση αποφασίζει να εντάξει την Κύπρο μαζί με άλλες εννέα χώρες.
2003 - Ο πρώην πρόεδρος του Ιράκ Σαντάμ Χουσεϊν συλλαμβάνεται κοντά στην γενέτειρά του πόλη του, το Τικρίτ.
2007 - Υπογράφεται η Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λισαβόνα από τους ηγέτες των 27 χωρών της ΕΕ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1816 - Βέρνερ φον Ζίμενς, μηχανικός, εφευρέτης και βιομήχανος
1884 - Αιμίλιος Βεάκης, ηθοποιός
1902 - Παν. Κανελλόπουλος, πολιτικός
1906 - Πριγκ. Μαρίνα της Ελλάδας & της Δανίας
1908 - Βαν Χέφλιν, ηθοποιός
1925 - Ντικ Βαν Ντάικ, ηθοποιός
1929 - Κρίστοφερ Πλάμερ, ηθοποιός
1975 - Κώστας Κιάσος, ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1892 - Ιωάννης Βιτσάρης, γλύπτης
1932 - Γεώργιος Ιακωβίδης, ζωγράφος
1984 - Π. Παλαιολόγος, δημοσιογράφος
1992 - Γιώργος Σουρέλης, συγγραφέας
1994 - Μιχάλης Νικολινάκος, ηθοποιός
1995 - Μποστ, γελοιογράφος και θεατρικός συγγραφέας

Αιμίλιος Βεάκης

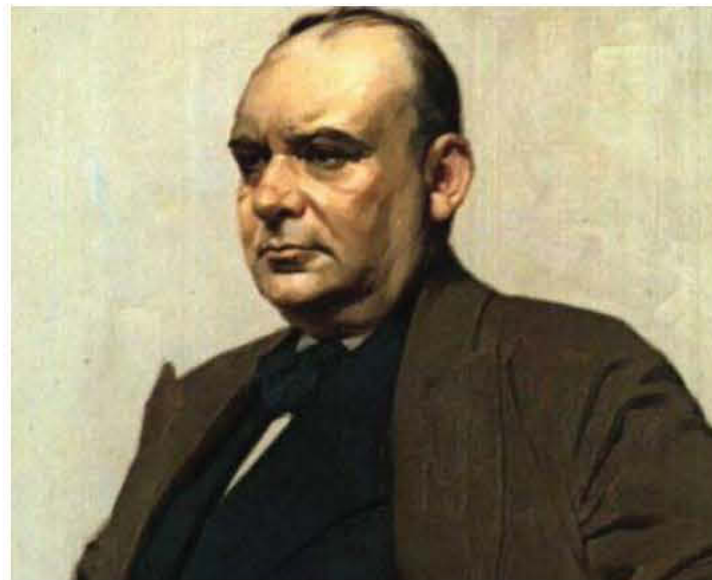
Ο Αιμίλιος Βεάκης (Πειραιάς, 13 Δεκεμβρίου 1884 - Αθήνα, 29 Ιουνίου 1951) υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους έλληνες ηθοποιούς. Διακρίθηκε στους Βαλκανικούς πολέμους, έλαβε μέρος στην Αντίσταση κατά την Κατοχή ως μέλος του ΕΑΜ, αλλά αργότερα δέχτηκε διώξεις λόγω των αριστερών του πεποιθήσεων.

Εγγονός του λόγιου και θεατρικού συγγραφέα Ιωάννη Βεάκη, αλλά ορφανός και από τους δυο γονείς, πέρασε τα παιδικά του χρόνια μαζί με άτεκνους συγγενείς. Παρά τις ενστάσεις των κηδεμόνων του γράφτηκε σε ηλικία 16 ετών (1900) στη «Βασιλική Δραματική Σχολή». Μετά την απότομη διακοπή της δραματικής σχολής του Βασιλικού Θεάτρου εισήχθη στη Σχολή Καλών Τεχνών όπου και σπούδασε ζωγραφική.

Το 1901 όμως, διέκοψε τις σπουδές του και άρχισε την καριέρα του ως ηθοποιός στο Βόλο με το θίασο της Ε. Νίκα. Από τότε θα περιοδεύσει στις επαρχίες όπου υπάρχει ελληνικό στοιχείο μέχρι την επιστροφή του στους Βαλκανικούς πολέμους (1912-1913) κατά την οποία και θα προαχθεί σε λοχία λόγω «ανδραγαθίας».

Επιστρέφοντας από το μέτωπο, ο Βεάκης συνεργάστηκε με τους μεγαλύτερους θιάσους της εποχής (Λεπενιώτη, Καλογερίκου, Κοτοπούλη, Κυβέλη, Οικονόμου) και διακρίθηκε σε όλα τα θεατρικά είδη. Αναδείχθηκε εξαιρετικός «καταερίστας» και διέπρεψε στις κλασικές τραγωδίες και δράματα. Σταθμός στην καριέρα του θεωρήθηκε η ερμηνεία του Οιδίποδα στην ομώνυμη τραγωδία (Οιδίπους τύραννος) σε σκηνοθεσία του Φώτου Πολίτη με την «Εταιρεία Ελληνικού Θεάτρου». Από το 1932 μεσουράνησε στο επανασυσταθέν Βασιλικό Θέατρο ως Εθνικό Θέατρο. Διετέλεσε και ο ίδιος θιασάρχης του, καθώς επίσης και καθηγητής υποκριτικής στην επαγγελματική σχολή του Εθνικού θεάτρου.

Κατά τη διάρκεια της κατοχής συνεργάστηκε με την κυρία Κατερίνα και συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση από τις τάξεις του ΕΑΜ. Μετά τα Δεκεμβριανά,

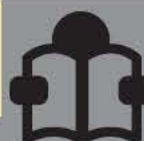

ακολούθησε το ΕΑΜ μαζί με άλλους ηθοποιούς στην υποχώρηση προς τα βουνά όπου και συνέχισαν να δίνουν θεατρικές παραστάσεις. Υπήρξε μέλος του Ελληνοσοβιετικού Συνδέσμου. Για αυτήν την πολιτική του τοποθέτηση ο Βεάκης μετά τη συμφωνία της Βάρκιζας αντιμετώπισε διώξεις που κλόνισαν την υγεία του και έκαμψαν την ιδιοσυγκρασία του. Συνταξιοδοτήθηκε το 1947 και έκανε κάποιες σποραδικές εμφανίσεις μέχρι τις αποχαιρετιστήριες παραστάσεις του στο Εθνικό θέατρο τον Απρίλιο και το Μάιο του 1951. Πέθανε ξεχασμένος και πέννης και κηδεύτηκε στο Α' Νεκροταφείο.

Μετά το θάνατό του αναγνωρίστηκε μερικώς η τεράστια προσφορά του στο ελληνικό θέατρο με ορισμένες τιμητικές κινήσεις. Το σύγχρονο θερινό θέατρο-τύπου αρχαίου θεάτρου- «Σκυλίτσειο» στη Καστέλα, στον Πειραιά, που είχε αναγείρει ο δήμαρχος Αριστείδης Σκυλίτσος το 1969, μετονομάστηκε το 1976 σε «Βεάκειο». Επίσης προτομή του Αιμίλιου Βεάκη ανεγέρθηκε στη δεξιά πλευρά της πρόσοψης του Δημοτικού Θεάτρου του Πειραιά, ενώ το θεατρικό μουσείο απονέμει σε άνδρες ηθοποιούς από το 1994 και ανά διετία το Έπαθλο «Αιμίλιος Βεάκης» για την ερμηνεία α' ανδρικού ρόλου καθώς και το τιμητικό Έπαθλο Βεάκη για τη συνολική προσφορά τους στο θέατρο.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασιλή

ΤΟ ΒΗΜΑ Παπαδόπουλος Νότης

Μετεξεταστέοι

Πάλι τα ίδια. Η κυβέρνηση αντί να βρει έναν έντιμο συμβιβασμό με τους δανειστές στα εργασιακά και να κλείσει, εδώ και τώρα, την αξιολόγηση για να ενταχθούν - επιτέλους - τα ελληνικά ομόλογα στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ και να πάρει μια ανάσα η χώρα, αποφάσισε πάλι να πουλήσει στον κόσμο «φύκια για μεταξωτές κορδέλες».

Επέστρεψε αιφνιδιαστικά - και χωρίς την σύμφωνη γνώμη των δανειστών - 630 εκατομμύρια ευρώ σε 1,7 εκατομμύρια μικροσυνταξιούχους (κατά μέσο όρο 1 ευρώ την ημέρα για τον καθένα) υποστηρίζοντας ψευδώς ότι είναι η 13η σύνταξη που τους είχε υποσχεθεί προεκλογικά το 2014!

Ωστόσο η επιστροφή αυτή είναι προϊόν υπερφορολόγησης - κυρίως μισθωτών και συνταξιούχων τα δύο τελευταία χρόνια - που παρουσιάζεται τώρα ως χριστουγεννιάτικος μπουναμάς.

Στόχος να «χρυσώσει το χάπι» στους ήδη ταλαιπωρημένους αυτούς πολίτες για τις περικοπές που θα υποστούν και το 2017 - τη μείωση συντάξεων λόγω προσωπικής διαφοράς, την πλήρη κατάργηση του ΕΚΑΣ αλλά και τις μειώσεις στα εισοδήματά τους από τα επιπλέον φορολογικά μέτρα 2,5 δισ ευρώ .

Παράλληλα ο κ.Τσίπρας επιχειρεί να πείσει τους βουλευτές του ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει κατά βάθος αριστερός, με την κοινωνική διάσταση του κόμματος ζωντανή παρά τα πρωτοφανή μέτρα λιτότητας που εφαρμόζει ως κυβέρνηση. Αλλά και τα πρόσθετα μέτρα που θα κληθεί να ψηφίσει τις επόμενες εβδομάδες (κατ' εντολή του ΔΝΤ) με στόχο την διατήρηση πρωτογενών πλεονασμάτων 3,5% του ΑΕΠ για το 2019 και 2020!

Ασφαλώς στο πίσω μέρος του μυαλού του κ. Τσίπρα παραμένει το ενδεχόμενο - εφόσον το φορολογικό

πακέτο που του ζητήσουν οι Βρυξέλλες και το ΔΝΤ είναι πολιτικά ασήκωτο - να γυρίσει το παιχνίδι και με μία ακόμη ανευρωπαϊκή κυβέρνηση να στήσει πρόωρες κάλπες ελπίζοντας στην υποστήριξη των μη προνομιούχων τμημάτων της κοινωνίας που θυμήθηκε με τον χριστουγεννιάτικο μπουναμά του.

Συμπέρασμα: εξίμιση χρόνια μετά από το πρώτο μνημόνιο η χώρα συνεχίζει να ταλαιπωρείται από μικροπολιτικούς σχεδιασμούς και κοντόθωρες εκλογικές ατζέντες. Ενώ έχει ανάγκη από μία κυβέρνηση με σχέδιο και δυναμισμό που θα αλλάξει την εικόνα της Ελλάδας διεθνώς για να προσελκύσει δεκάδες δισεκατομμύρια νέες επενδύσεις - προϋπόθεση για την αλματώδη ανάπτυξη της χώρας και τη δραστική μείωση της ανεργίας την επόμενη πενταετία.

Δυστυχώς οι κυβερνώντες για μία ακόμη φορά αποδεικνύονται κατώτεροι των περιστάσεων.